

књигу добила Награду „Душан Бандић“ за најбоље етнолошко/антрополошко дело објављено у 2008. години.

Срђан Радовић

Eleftherios Alexakis,

Die Kinder des Schweigens. Familie, Verwandtschaft und Heirat bei den Arvaniten im südöstlichen Attika (1850-1940).

Zur Kunde südosteuropas, band II/36, 2008.

У издању Института за историју Југоисточне Европе из Граца 2008. године објављена је у преводу на немачки језик књига грчког етнолога Елефтериоса Алексакиса, *Деца ћутања. Породица, сродство и брак код Арванита у југоисточној Атики (1850-1940)*. Књига је првобитно објављена 1996. године у Атени. Наслов оригинала је: Ελευθέριος Π. Αλεξάκης, *Τα παιδιά της σιωπής. Οικογένεια, συγγένεια και γάμος στους Αρβανίτες της ΝΑ. Αττικής – Λαυρεώτικης (1850-1940)*, Αθήνα 1996.

Испитивана популација Арванита у области југоисточне Атике релативно до скоро је била билингвална. Први језик био је званични грчки, а други језик - албански који почиње да се повлачи од средине 20. века. У овој области су крајем 20. века само старији људи (старости преко шездесет година) говорили албански.

Алексакис се у овој студији бавио истраживањем брачних понуда. Мираз се примарно састојао од њива, земљишних парцела, а секундарно од кућа и новца. Постоје три врсте мираза: предбрачна донација, *теоритрон*, *паликариатикон*. Прву врсту младој нуди младожења или његов отац. Предбрачна донација углавном представља једну петину или једну десетину вредности мираза и углавном се састоји од накита и новца. *Теоритрон* је понуда коју удовац нуди младој која се по први пут удаје. То су углавном њиве, земљишне парцеле и куће. *Паликариатикон* је понуда коју удовица нуди младом човеку који ступа у брак по први пут. То су углавном њиве. Аутор истражује брачна плаћања у односу према структури друштва и структури породице међу – како их он назива - албанофоним Грцима овог региона. У другом поглављу аутор се бави породицом и стратегијама преноса права вла снисштва. Овај део студије се заснива на подацима који су прикупљени приликом теренских истраживања као и из регистарских књига вођених у

селима Кератеа и Куварас за 1914. годину, и из села Каливиа за 1939. годину. У трећем поглављу аутор испитује просторну организацију у односу на систем сродства, као и структуру великих сродничких група тзв. *фарес* и *соја*.

Монографија садржи фотографије и графичке прилоге који помажу бољем разумевању изнете материје. На крају књиге се налази речник мање познатих речи арбанашког језика.

Ово вишеструко значајно научно дело у преводу на немачки језик биће доступније нешто ширем кругу читалаца. Осим што даје увид у сродство и породичне односе Арбанаса у области Атике, ова монографија отвара и нека питања. То је, на пример, однос језика и етничког идентитета. Наиме, аутор становништво југоисточне Атике које говори албански језик сматра албанофоним Грцима. На тај начин ова студија може да послужи као материјал свима који се баве питањем *скривених мањина* и етничког идентитета на простору југоисточне Европе.

Гордана Благојевић